

Viničarski vestnik.

REDNI LETNI OBČNI ZBOR.

Strokovna zveza viničarjev centrala v Ljutomeru je imela dne 10. junija 1928 svoj redni letni občni zbor, katerega se je poleg številnega članstva udeležilo od 63 delegatov skupin 60. Jugoslovansko strokovno zvezo v Ljubljani je zastopal tov. Marinšek. Občni zbor je potekel sijajno in ob največjem navdušenju zborovalcev. Načelnik organizacije tov. Ivan Husjak je v svojem poročilu podal pregled preteklosti naše organizacije, borbe in težave ter današnji velik pokret, ki ga zavzemamo med viničarji širom mariborske oblasti. Ožigosal je zadržanje nekaterih viničarjev, ki se ogibljejo naše stanovske skupnosti — organizacije, bodisi radi svoje sebičnosti, duševne zaostalosti, nadalje onih, katerim se zdi malenkostna članarina organizaciji večja škoda, kakor vsa vsota denarja, katerega ravno taki izdajo za alkohol in druge nepotrebnosti. Naglasil je borbo, katero bide organizacija že sedem let sem za rešitev viničarskega reda in katerega moramo izvojevati. Pozval je zborujoče k vztrajnosti in doslednemu delu, da razmahnemo našo »Strokovno zvezo viničarjev« do zadnje viničarske kočice v vsakem kraju. Ko je svoje stvarno poročilo končal, je sledilo viharno odobravanje.

Oblastni poslanec tov. P. Rozman je kot tajnik centrale v svojem poročilu na podlagi praktičnega poznanja razmer in zbranih statističnih podatkov orisal današnji obupni položaj večine viničarjev. Posebej je podčrtal posledice slabih delovnih pogojev viničarjev, ki ne samo, da prizadejajo propast viničarskemu ljudstvu, ampak predvsem splošnemu našemu narodnemu gospodarstvu. Rešitev viničarskega reda, za katerega je bilo že toliko borbe, razprav in pogajanj, je danes na vidiku, da ga v prihodnjem zasedanju oblastna skupščina v Mariboru sprejme in s tem se bo vsej deloma omilil položaj viničarjev. Poročal je o nadvse koristnem delovanju Podpornega sklada v organizaciji, iz katerega črpajo člani podpore v boleznih, telesni nezgodi, porodu in smrti. Samo čuvati moramo to našo ustanovo pred lahkomišelnim izkoriščanjem. Končno je tajnik podal poročilo o stanju organizacije sploh. Zveza šteje danes 15 skupin in sicer: Sv. Miklavž pri Ormožu, Ljutomer, Svetinje, Litmerk in Hum pri Ormožu, Sv. Bolfenk pri Središču, Štrigova, Kapela, Gornja Radgona, Zavrče,

Sv. Barbara, Sv. Duh v Halozah, Sv. Peter pri Mariboru, Maribor in Sv. Ana v Slov. gor. Organiziranih je danes 1700 viničarskih družin. Iz več krajev so došla poročila, da se želijo viničarji organizirati. Organizacija razpolaga z agitacijskim zaupniškim aparatom po številu 170. Načelnstvo ima 22 sej. V celotni organizaciji se je od 1. junija 1927 vršilo pri skupinah skupaj 84 sej, 56 zborovanj, 12 enodnevnih tečajev in 11 prireditev. Korespondenca centrale znaša dopisov došlih 240, odšlih 237, med temi 22 vlog na oblasti, 6 socijalnemu ministru 1 poljedelskemu ministru, 1 borzi dela, 12 oblastnemu odboru, 20 vlog v službenih sporih na delodajalce. Uspešno se je rešilo 11 osebnih intervencij. Procentuelno je ugotovil, koliko novorganiziranih viničarskih družin je že pri skupinah, ter da še čaka veliko truda. Po poročilu tajnika, kateremu je sledilo največje odobravanje, je podal blagajnik tov. Janez Kosič svoje poročilo. Zveza je imela v letu 1927/28 denarnega prometa 66.549.92 Din za 10% več kot lani. Raznih podpor: 25 poročniških, 148 bolniških, 12 nezgodnih in 25 posmrtninskih se je izplačalo članom v znesku 16.366.— Din. Celotno podrobno poročilo o prejemkih in izdatkih zveze kakor podpornega sklada in računski zaključek 1927/28 je občni zbor soglasno odobril in na predlog nadzorstva izrekel načelnstvu absolutorij s pohvalo. Izvoljen je stari odbor z dvema spremembama. V predlogih se je podrobneje obravnaval viničarski red kot predlog oblastnega odbora, katerega je občni zbor soglasno v načelu sprejel, v podrobnostih je pa še potrebno gotovih sprememb z ozirom, da viničarji v gotovih razmerah ne zgube nekaterih sedanjih ugodnosti in pravic. Občni zbor je sprejel v tem oziru resolucijo na oblastni odbor in mu izrekel svoje popolno zaupanje.

Pevski zbori! Ali že imate Pevčevo pesmarico? V Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška in Aleksandrova cesta, jih dobite. Vsak snopič po Din 10.—

Priporočljiva knjiga.

»Pont-des-artska beračica« (Odpoved nesrečne žene). Priredil in založil Franjo Kolenc. Tiskala Cirilova tiskarna v Mariboru. Cena 12 Din. — Knjiga bi lahko imela tudi

naslov: »Zgodba dveh src« ali »Zmaga vesti nad srcem«. Ako bi hoteli podati vsebino, bi se morali spustiti v dolgo razpravo. Naj zadošča, ako podčrtamo glavno misel, osrednjo točko, ki daje knjigi pravo vrednost. Dejanje se suče krog Jozefe. Kot mlado dekle je prisiljena iti v temni noči beračiti, da bi mogla na smrt bolni materi kupiti zdravila in živeči. Ko že obupava nad svojo žalostno usodo, naleti na dobrotnika, ki pomaga njej in bolni materi. Srci obeh vzplamtita v prvi, plemeniti ljubezni, a grenka usoda ju naenkrat loči. Dekletu mati umrje in ker ostane popolnoma zapuščeno, je prisiljeno se močiti. Može je ne ljubi, radi tega silno trpi, toda vse potrpežljivo prenese. O svojem nekdanjem prijatelju ne sliši ničesar in prepričana je, da je popolnoma pozabil na ubogo beračico, kateri je izkazal toliko dobrot. A temu ni tako. On ne more pozabiti ubogega dekleta, ki ga je vzljubil s pravo nesebično ljubeznijo in ko ga ne najde v Parizu, kjer se je od njega poslovil, se pođa v svet in prepotuje vsa mesta ter poišče po njem. Slučaj ga privede na dom Jozefinega moža. Stara znanca se spoznata. V srcih se zbudi ona bol, ki sta jo čutila ob slovesu in jo skrivala ves čas. Stara ljubezen zopet zagori in sicer še mnogo silneje. Za mlado ženo se začne tako strašen boj, da se zvija od bolečin. Na eni strani jo veže zakon z možem, ki je ni nikdar ljubil in jo neprestano muči s svojim surovim vedenjem. Od druge strani pa jo roti nekdanji dobrotnik, katerega ljubi z vsem žarom, da se loči od moža in postane njegova. Uboga žena omaguje pod težo muk, toda dasi jo pozneje celo mož zapodi in se da od nje ločiti, vendar junaško vztraja. »Raj sreče je za mene zaprt. Ko bi bila evangeličanka kakor ti, bi bil zakon mogoč. Toda naju je poročil katoliški duhovnik in to zvezo mora pretrgati smrt, ker je sveta, neločljiva. O Bog, trda je ta zapoved, a kršiti se ne sme. Ne, za mene ni sreče na tem svetu. Trpela bom, kakor sem trpela prej. Božje postave nočem prekršiti.« V tej veliki odpovedi je višek dejanja, a zgodba vsebuje tudi veliko drugih lepih potez, da vsak čitatelj najde nekaj, kar mu seže do srca. — Cena je v primeru z vrednostjo knjige malenkostna. Knjigo priporočamo ne le knjižnicam prosvetnih društev — katera si jo gotovo vsa nabavijo — marveč tudi domačim zasebnim knjižnicam. Naroči si lahko pri Cirilovi tiskarni, Maribor, Koroška cesta 5 (ali v podružnici Aleksandrova cesta 6).

zaroko njenega sina Ivana Friderika z njuno hčerko Zofijo. V pismu je bila tudi izražena želja, da naj starša ne pozabita, vzeti tudi hčerke seboj.

Bilo je nekega dne meseca maja leta 1599, ko je zdrčala iz ne ravno prostornega dvorišča vurberškega gradu kočija, v kateri so sedeli Jurij in Helena Stubenberg ter hči Zofija. Le-ta je bila zavita v lahek plašč, kajti sem od severa je pihala precej hladna sapica, ker je dan poprej močno deževalo. Na glavi je imela širok klobuk okrašen s perjem tujih ptic. Veselo je gledala na Pohorje in doli na ravnino, saj je čutila, da se odloči danes njena usoda. Mladega Herbersteina je poznala že od mladih dni, ugajal ji je posebno, saj je imel razen krasne postave vse lastnosti, ki so morale ugajati ženskam.

Prijazno je sijalo solnce, ko se je pomikal voz ob pobočju strmega hriba proti Sv. Barbari. Kaj krasen je razgled na veličastno Pohorje in dol na ravnino, pred seboj pa vidiš na najvišjem hričeku cerkev Sv. Barbare, tako bela se svetli od žarkov jutranjega solnca, ki se vpira s svojimi zlatimi žarki v svetle stene božjega hrama.

V hitrem diru so pripeljali bistri vranici voz do grada Hrastovec.

Graščakinja Herberstein je bila že po brzem

selu obveščena o prihodu zaželjenih gostov, poznalo se je to iz mrzličnega pripravljanja v kuhinji, letanja po hodnikih in urejevanja v sprejemnici in obednici.

Graščakinja Margareta je bila že na vse zgođaj po koncu, se pojavila zdaj tu, zdaj tam ter dajala točna povelja. Kljub vsej odločnosti ji je bila brati na obrazu neka razburjenost, saj tudi ne zastoni, kajti danes se ima urediti razmerje med njenim sinom in Zofijo Stubenberg, da prepreči nepremišljen korak, ki ga namerava storiti njen sin Friderik.

Vratar je v tem trenutku zatrobil, znamenje, da prihajajo gostje. Graščakinja je odprla okno svoje sobe ter spoznala, da se bliža gospoda iz Vurberga. Hitro stopi po stopnicah na dvorišče v trenutku, ko se pripelje kočija skoz široka vrata.

Ravnokar je izstopil Jurij Stubenberg ter pomagal svoji soprogi iz voza, koj za njo je skočila urno in gibčno kakor veverica Zofija Stubenberg na tla.

»Bodite mi srčno pozdravljeni,« spregovori graščakinja Herberstein vsa vzradoščena, »veseli me, da ste izpolnili že davno dano besedo, da nas obiščete.«

(Dalje bo sledilo.)

Naredite vsečje svojim birnikom in kupite jim v spomin **Botrice!** lep molitvenik, pa en rožnovenec poleg navadnih spominčkov. V današnjem »Gospodarju« pogledajte cenik TISKARNE SV. CIRILA